

TORNALJA ÉS VIDÉKE

XXIV. évfolyam 7.-8. szám
2016. augusztus 31.

Tornaalja Város hivatalos közlönye

Az 1. szám 1911-ben, a felújított 1991-ben jelent meg

A keresztény állam alapítására emlékeztek Tornaalján

Az idén augusztus 19-én, Szent István napja előestéjén került sor Tornaalján az államalapítással kapcsolatos ünnepekre. A rendezvény hagyományosan a katolikus templomban ökumenikus istentisztelettel vette kezdetét, ahol a városunkban található három történelmi egyház lelkészei, papjai tartottak misét illetve istentiszteletet, megemlékezve az államalapító István királyról és a keresztény állam létrehozásáról, aminek mai létünket is köszönhetjük. A történelem során bebizonyosodott, s kiváló történészek rámutattak, hogy a keresztény – római katolikus – Magyarország nélkül mi, magyarok, valószínűleg valamilyen keleti szláv nyelven, talán oroszul, a szlovákok pedig vagy csehül vagy oroszul beszélnének, s mindkét nemzet ciril ábécét használna. Ugyancsak kérdéses, hogy térségünk nem jutott volna esetleg Bosznia sorsára a török hódításokat követően, s a térség lakosságának egy jelentős része feltehetően muzulmán vallású lenne. A rendezvényen Balajti Lajos az MKP, a Csemadok tornaaljai választmánya és járási elnöksége, valamint a Rákóczi Szövetség tornaaljai szervezete nevében megemlékezett a 20 évvel ezelőtti eseményekről, amikor is a millicentenáriumi honfoglalási emlékművet – ami egyébként Igo Aladár munkája – az akkori hatalom minden áron el akarta tüntetni.

Az ökumenikus istentiszteletet követően az emlékműnél Bába Iván, volt diplomata, külügyi államtitkár mondott ünnepi beszédet. Megemlékezésében a nemzet mibenlétét és a nemzethez, mint kulturális és értékközösséghez való tartozást ecsetelte illetve hangsúlyozta. Illyés Gyulára utalva kiemelte továbbá a közös történelemtudatot, annak fontosságát. Ki-

lentségű volt az évszázadok során. És ma is az!“ Majd záró gondolataiban az emlékhelyek fontosságára, a jelhagyás jelentőségére figyelmeztetett: „A nemzet történelme nemcsak anyagi eseménytörténet, hanem szellemi emlékeztörténet is. Amit megőrziünk és rögzítünk, az megmarad, amit vagy akit elfeledünk, elmulasztunk megjelölni, az elvész. Ezért fontosak, nagyon fontosak az emléktáblák, az emlékművek, a kereszték és kopjafák. Jelek a tájban! Jelek az időben! Jelek a közösség történetében. Jelzik, hogy itt voltunk, itt vagyunk. S ne feledjük, utánunk is jönnek majd magyarok, akik remélhetőleg megőrzik a jeleket és elhelyeznek majd újabbakat, tudva azt, hogy a közösség léte – legyen bármekkora – a múlt, jelen és jövő összefonódásából táplálkozik. A múlt ismerete és megőrzése nélkül nincs jövő. Sütő András erdélyi író szavait idézve zárom e gondolatsort. Erdei emberek tudják, akkor kerülnek végveszélybe, ha már visszafelé sem találják az utat. Órizzük tehát a jeleket, melyek tájékozódásunkat segítik – visszafelé s előre egyaránt.”

hangsúlyozta: „A kollektív nemzeti emlékezetet nálunk elsősorban az irodalom alakította és alakítja. Legnagyobb íróink és költőink életművének meghatározó témája a nemzet sorsa, történelme. Ez sem mindennapi jelenség. Nem minden nemzet himnuszát írta egyik legnagyobb költője, nem minden himnusz zenéjét szerezte legnagyobb zeneszerzőjük. Az írástudók, a művészek felelőssége a magyar identitástudat alakításában meghatározó je-

Az ünnepi beszédet követően került sor az emlékmű megkoszorúzására. Ezt követően az ünnepi megemlékezés a Rákóczi Magyar Házban folytatódott Zsapka Attila és Sipos Mihály koncertjével, valamint baráti találkozóval. **TÉV**

További munkatársakat keres a német cég

Továbbra is várja az érdeklődők jelentkezését a német Bosch vállalat miskolci üzeme. Amint az ismert, a vállalat már hónapok óta folytat munkaerő-toborzást térségünkben, Tornaalján legutóbb szeptember végén várták az érdeklődőket. Amint azt Török Zsolttól, a munkaerő-toborzást szervező vállalat illetékesétől megtudtuk, a cég miskolci telephelyén négy üzem is működik, s a Bosch mindegyik üzemrészlegébe keres munkatársakat, elsősorban szalagmunka végzésére. Azt is megtudtuk, hogy eddig Tornaalja térségéből és Rimaszombatból szállítják busszal az alkalmazottakat Miskolcra, de már Rozsnyón is megszólították az álláskeresőket, így könnyen elké-

pezhető, hogy tovább bővítik a kapacitást. „Három, illetve négy műszakba keresünk munkatársakat, akiket a vállalat saját költségén szállít Miskolcra és vissza. A munkavégzés nem igényel speciális szakképesítést, bárki jelentkezhet, aki megfelelő képzettséggel rendelkezik. A felvételi beszélgetésen néhány kérdést teszünk fel a jelentkezőknek illetve a képzettségükre vagyunk kíváncsiak” – mondta Török úr. Az érdeklődők a munkáról, bérekről és a lehetőségekről további részleteket szeptember 23-án, délelőtt 10 órakor tudhatnak meg, amikor is újabb lehetőséget kínálnak a jelentkezésre az érdeklődőknek a városi művelődési központ márványtermében.

KÖZÉPKORI KAVALKÁD, TORNALJA, ZOLTÁN-KERT

2016. SZEPTEMBER 24., KAPUNYITÁS 11.00 ó., PROGRAMOK 13.00 ó.

BELÉPTI DÍJ: 0,50 €, GYEREKEKNEK INGYENES

Nemzetközi pályázatban vesz részt az óvoda

Óvodák számára kiírt pályázatba kapcsolódik be az Iskola utcai óvoda. Mint megtudtuk, a pályázat koordinátora az Ajkai Városi Óvoda. Rajtuk, s a tornaljai intézményen kívül még egy észt és egy görög intézmény vesz részt a programban. A program címe „A legendák kis kutatói”. Célja, hogy felkeltse a gyerekek érdeklődését a helyi hagyományok, mondák és legendák iránt azért, hogy már gyermekkorban megismerjék a települést, ahol élnek, s ezekkel az ismeretekkel felvértezve teljes értékű európai polgárokká válhassanak. Mint azt a kezdeményezők megfogalmazták, a helyi mondák meseszerűségük miatt is felkeltik a gyerekek érdeklődését, s ez a későbbiek során elvezet oda, hogy érdeklődve forduljanak más kultúrák felé is, egyfajta késztetést éreznek arra, hogy megismerkedjenek más népek kultúrájával. A pályázat további célja, hogy felhívja a kultúrák közötti különbségekre a figyelmet, ugyanakkor rávilágítson arra is, ami közös, és ami összeköti az európai, illetve a szomszéd népeket. Ezzel elérhető, hogy a mostani gyerekek a későbbiek során toleránsak legyenek más nemzetek tagjaival szemben. A program során a szervezők azt tervezik, hogy az összegyűjtött helyi mondákat egymásnak bemutatják az egyes találkozók során már csak azért is, mert a közös munka során a kultúrák – s így a gyerekek is – közelebb kerülnek egymáshoz.

A pályázatban megfogalmazott tevékenységek a gyermekek több készségét is fejlesztik, melyek közül legfontosabbak a szociális érzékenység, az együttműködésre való hajlam, az empátia

és az emóciós készségek fejlesztése, illetve kezelése. Ugyan csak fontos, hogy az emberek már gyermekkorban találkozzanak más kultúrákkal és idegen nyelvekkel is.

A pályázat külön figyelmet szentel a különleges odafigyelést igénylő, valamint a hátrányos családi környezetből érkező gyermekeknek is. A program során először a partner intézmények munkatársainak, a szülőknek és a gyerekeknek mutatják be az elképzeléseket. A pedagógusok és a gyerekek aktív résztvevői lesznek az egész folyamatnak. A modern oktatási módszerek, eljárások, az együttműködés különféle technikái mind – mind részét képezik a programnak. Az egyes óvodák és a térség, ahol ezek működnek, a bemutatása szintén kiemelt helyet foglal el a projektumban. Ez különösen fontos nem csak a gyerekek, de a felnőttek számára is.

A pályázattól a szervezők és az abba bekapcsolódó partnerek egyebek mellett azt várják, hogy nő a gyerekek kézügyessége, javul az idegen nyelven történő kommunikációs készségük és a digitális mobilitásuk, hatékonyabbá válik a tanulás, s a szülők betekintést nyerhetnek az óvodában folyó munkába, fejlesztésükbe és a nevelés során alkalmazott innovációs eljárásokba is.

Végezetül fontos az is, hogy a különféle országokban, más és más szociális, gazdasági és kulturális környezetben dolgozó óvopedagógusok megismerkedhetnek egymás munkájával, lehetőségeivel, esetleg a felmerülő nehézségekkel.

Sz.

Villámkérdés

- A tornaljai internet felhasználók az elmúlt hónapokban már nagy valószínűséggel találkoztak a Tempo Tornalja sport klub nevével és a klub tagjai által elért eredményekkel különféle – elsősorban futással, kerékpározással kapcsolatos – versenyeken. Hogy mi is ez a klub, kik hozták létre és milyen célból, arról dr. Iván Lászlót, a klub egyik alapítóját kérdeztük.

- A klubot 2014-ben négyen hoztuk létre, név szerint Kršňák Alexa, Szigeti Péter, Juhász Csaba és jómagam. Tevékenységünk alapjait elsősorban az atlétika, azon belül is a futás képezi, indulásnál is erre helyeztük a hangsúlyt. Természetesen már a kezdeteknél megfogalmaztuk azt az elképzelést is, hogy a tevékenységünket folyamatosan kibővítjük olyan szabadidős sport tevékenységgel is, amibe a lehető legszélesebb rétegek is be tudnak kapcsolódni, részt tudnak venni az edzéseinken. Mivel Alexa Nyitrán űzte az egyre ismertebb és népszerűbb sportot, a crossfit-et, kézenfekvő volt, hogy a klubon belül az ilyen vagy hasonló kondíciós edzés felé is nyitunk. Ez irányú edzéseinket a magyar alapiskola tornatermében kezdtük el. Mi pedig Szigeti Petivel a futás felől közelítettük meg a kérdést, így sikerült egy, véleményem szerint harmonikus, egymást kiegészítő tevékenységi formát összehoznunk. Egyébként nagyon érdekesnek találom, hogy nem a fiatalok

csatlakoztak hozzánk, hanem a 30-as, 40-es korosztály, nők, férfiak egyaránt. Létrehoztunk egy gyermek csoportot is, de a 15 – 16 év körüli fiatalok nem igazán érdeklődtek, érdeklődnek az edzéseink iránt és tudom, hogy más kluboknál, csoportoknál is ez a helyzet. Nyáron az edzéseinket szüneteltettük, de most szeptemberben indítanánk újra. Azonban hogy hogyan lesz a folytatás, nem tudjuk, mivel a tornaterem bérleti díja jelentősen megemelkedett, illetve kisebb nehézségek merültek fel az edzések időpontjának összehangolásban is. Remélem, sikerül megoldást találjunk.

- Az érdeklődők láthatják, hogy a klub profilját inkább az állóképességet fejlesztő, illetve igénylő sportok, s ebből eredően, versenyek dominálnak, mint a fél maraton, maraton, terepfutás, akadály futás, spartan race, triatlon. Valóban így van?

- Ez az egész az alapítók sport előéletéből adódik. Mint említettem, Alexa a crossfit-et űzte, Szigeti peti és én futottunk, s az utóbbi időben csatlakoztak hozzánk kerékpárosok is. Így adott volt, hogy merre induljunk el. Másrészt ezekben a sportokban mindenki kitűz magának egy célt – a futók esetében először a fél maraton az – s miután ezt sikerült teljesítenie, csak hajtja tovább a becsvágy az embert, s újabb célokat tűz ki maga elé. Így jön aztán a maraton, a triatlon vagy az olyan terepfutás, ahol extrém szintkülönbségeket kell leküzdeni. Végül aztán ezek az utak előbb – utóbb keresztezik egymást

és a terepfutó is megpróbálkozik a maratonnal vagy a kerékpáros a terepfutással. Egyébként úgy gondolom, hogy klubunk tagjait a mozgás szeretete motiválja és ezért keresik az újabb kihívásokat. Az idő előrehaladtával aztán nyitottunk az úszás és a kerékpározás felé is. Létre is hoztunk egy triatlon csapatot, amely a nyáron a Kurincon megrendezett Gömöri Triatlont meg is nyerte. De elmondhatom, hogy klubunknak van olyan, immár 47 éves futó tagja is, aki országos szinten a legjobbak közé tartozik. Ő hobbisportoló, de olyan szinten van, hogy naponta fut, edz és ennek köszönhetően azokon a versenyeken, ahol elindul, rendszerint az első három hely valamelyikét biztos, hogy megszerzi.

- Mík azok a célok, amiket kítűztek maguk elé? Mit szeretnének elérni a klubbal illetve mik a terveik a klubon belül?

- Elsődleges célunk az volt, hogy összefogjuk azokat az embereket, akik eddig is sportoltak. Megpróbálunk nekik szakmai tanácsokkal segíteni, de támogatjuk versenyeken való részvételüket is, legyen szó útiköltségről vagy épp nevezési díjról. E tekintetben nagy segítséget jelent számunkra az a támogatás is, amit pályázat útján a várostól kapunk. E nélkül sokkal nehezebb lenne a helyzetünk, úgyhogy ezúton is szeretném megköszönni a pénzügyi támogatást. Fontosnak tartjuk, hogy ezek az emberek, ha csak lehetőség van rá, közösen edzenek, s újabb és újabb embereket „fertőzzenek” meg, ami által

egy egészséges sportkultúra alakulhat ki nem csak Tornalján, de a környéken is. Fontosnak tartjuk továbbá, hogy legyen egy olyan sport klub városunkban, amely biztosítja a helyiek versenyeken való

indulását, ugyanakkor mindazok, akik szabadidős tevékenységként szeretnének sportolni, megfelelő szakmai segítséget és kellő motivációt is kapjanak. Végezetül nagyon fontosnak tartjuk, hogy már

a gyerekekkel is megszerettesük a testmozgást, s ez eddigi tevékenységünkben is visszaköszön.

- Köszönjük a tájékoztatást!

P.G.

Gömöri Népzenei és Néptánc Tábor

Az elsősorban gömöri népzene és néptánc iránt érdeklődők számára az idén már negyedik alkalommal szervezték meg a tábor kitalálói ezt az eseményt. Míg az első tábor a helyi kultúrház önállóan szervezte, a két következő eseményben már partnerre talált a miskolci VOKE – Vörösmarty Mihály Művelődési Házban, az idén pedig már a tornaljai székhelyű Kulturális Antropológiai Műhely vállalta magára a szervezés egyik legnehezebb részét, a szükséges pénzeszközök bebiztosítását.

A tábor szervezői a kezdetektől a minőségi oktatásra törekednek, mely minőséget elsősorban az oktatók képviselik. A táncosokat az idén is a kassai Richtarcsik Mihály és felesége, Zsóka oktatták a gömöri táncokra. Richtarcsik Mihály igen jelentős szaktekintélynek számít táncoktatóként és koreográfusként egyaránt. Korábban vezette a Szöttes és az Ifjú Szívek táncgyűteseket, rendszeresen oktatott és oktat Közép – Európa országaiban, de a 90-es években egy éven keresztül Bolíviában tanította a Kárpát-medence néptáncait. A hangszeres növendékeket immár hagyományosan a Tornalja város díjával kitüntetett Parapács zenekar oktatta, a népi fúvós hangszeres játéktechnikáját pedig Kurdi Gábortól, a Népművészet Ifjú Mesterétől sajátíthatták el az érdeklődők, aki egyébként nem csak játszik a nevezett hangszereken, de készíti is azokat. A népi énekoktatást az idén dr. Agócs Gergely néprajzkutató, előadóművész, a budapesti Hagyományok Háza munkatársa, valamint Tóth Lilla, a Debreceni Egyetem doktorandusza, a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola tanára vállalták. Az esti táncházakban Nagy Luca, a budapesti Vadrózsák néptáncgyűtes táncosa és Nyíri Gábor, a mezőkövesdi Matyó Néptáncgyűtes táncvezetője oktattak. Ez utóbbi együttes az idén például Indiában vett részt egy nemzetközi fesztiválon.

A táborban – mint a neve is mutatja – elsősorban Gömör zene, ének- és táncművelésével ismerkedhetnek az érdeklődők, de mindezek mellett az esti táncházak során lehetőség nyílt megismerkedni a Kárpát – medence más tájegységeinek folklórával, illetve Gömör és a szomszédos térségek szlovák népzenejével is. Esténként a táborozók mellett a helyi érdeklődők is meghallgathatták dr. Gál Lajos geológus nagyszerű előadását térségünk természeti értékeiről vagy Agócs Gergely előadását a gömöri népzene kialakulásáról és az azt ért hatásokról.

A Gömöri Népzenei és Néptánc Tábor, bár nem tartozik a monstre események közé, a lehetőségekhez mérten így is szép számú érdeklődőt vonz, elsősorban Magyarországról. A táborban megfordultak már érdeklődők Péctől Debrecenig és Miskolctól Mikófalváig vagy Szepsiig. Ugyanakkor a helyi és környékbeli csoportok mintha lesajnálóan tekintenének a „hazaira”. Annak ellenére, hogy térségünkben több csoport is próbálkozik a hagyományos népi kultúra megismerésével és előadásával, a magas szakmai színvonalat biztosító rendezvény iránt elenyésző részükről az érdeklődés. Ennek az érdektelenségnek – no, nem csak e tábor, de a Tornalján zajló szakmai képzések iránt is – pedig egyenes következménye, hogy ezek a csoportok képtelenek a szakmai előrelépésre, s leginkább egy saját maguk által elképzelt, valójában soha nem létezett, idealizált „folklór - szerű” mintát követnek. Ezzel szemben azok, akik igénylik a magas színvonalú szakmai iránymutatást, sorra érik el a szebbnél szebb sikereket! Példaként álljon itt a magyar alapiskolában működő, Berhédy Mária által vezetett Hóvirág éneklőcsoport, mely legutóbb a Palóc Világtalálkozó népdalversenyén szerezte meg kategóriája első helyét. A csoport vezetője és tagjai kezdetektől részt vesznek a tornaljai táborban, s egyebek mellett ennek is köszönhető szakmai fejlődésük és az azt igazoló sikerek. De példaként állíthatjuk a Gömöri Dudásokat is, akik felnőttként ismerkedtek meg a dudával, s másfél éves gyakorlást és tanulást követően már színpadképes produkciókat tudnak felvonultatni. Az idei tábor is gálaműsorral zárult, melyen oktatók és növendékek közösen adtak számot arról, mit is végeztek az egy hét alatt. A színvonalas műsorban – mely nyilvános volt mindenki számára – a táborozók mellett felléptek Agócs Gergely, Kurdi Gábor, Tóth Lilla és a Parapács zenekar is. A tábor főszervezője, Pusko Gábor zárszavában elmondta, hogy ennek a tábornak a gondolata már másfél évtizede felvetődött és a nagyhírű gombaszögi népzeneész és táncos tábor tekinteli elődjének, az ott kijelölt úton kívánnak tovább haladni, amit az is bizonyít, hogy annak a tábornak a kitalálói, megszervezői és lebonyolítói itt is rendszeresen jelen vannak és segítik, irányítják a szakmai munkát.

A rendezvény a Szlovák Köztársaság Kormányhivatalának anyagi támogatásával valósult meg. **Szerk.**

Fergeteges nyárbúcsúztató Tornalján

Élményszámba menő, fergeteges nyárbúcsúztatóról gondoskodott a tornaljai kultúrház városunk és a környék településeinek lakói számára. Augusztus 26-án zsúfolásig megtelt nézőtér előtt került bemutatásra Kálmán Imre talán legismertebb operettje, a Csárdáskirálynő. Mint azt a szervezők elmondták, az eredeti elképzelések szerint az előadást a Zoltán – kertben, a szabadtéri színpadon szerették volna megtartani, ám az ismert hiányosságokat – nincsenek lócák, elavult, hibás elektromos rendszer, ellopt, tönkre tett közvilágítás és mosdók – figyelembe véve mégis úgy döntöttek,

hogy a produkciót beviszik a kultúrház színháztermébe. Ez azonban magával hozta azt, hogy nagyon sokan már nem jutottak belépő jegyhez, nem fértek be a terembe, a társulat pedig sűrű programjára való tekintettel nem tudott egy további fellépést vállalni. Ezért is merült fel és került bejelentésre az előadás előtt, hogy januárban, az újévi gála keretén belül egy újabb nagyoperettel látogat el Tornaljára a társulat.

Mivel a darab tartalma minden kultúrát kedvelő ember előtt ismert, azt nem részletezzük. Annál inkább kívánjuk kiemelni a színészek és a zenekar nagyszerű

teljesítményét. Bár a díszlet inkább volt visszafogott, semmint az operettek világában megszokott grandiózus vagy fényűző, ami még inkább kidomborította az egyéni teljesítményeket. A főszerepet játszó Vörös Edit – akinek egyébként tornaljai kötődése is van, hiszen párja városunk szülötte – és az Edwint alakító Domszlai Sándor, továbbá Kovács Szilárd, Csonka Zsuzsanna és Gróf Gréta is teljes egészében hozták azt a teljesítményt, amitől a „magyar musical” méltán lett világhírű és kedvelt műfaj. A nagy „öreg” pedig, mint a Vígcsinász színésze,

Folytatás a 4. oldalon

Fergeteges nyárbúcsúztató ...

Befejezés a 3. oldalról

Heller Tamás vagy a Feri bácsit alakító Virágh József játékkal a régi időket, a bájós fekete – fehér archív felvételek korát idézték.

Külön ki kell emelni a Váci Szimfonikus Zenekart és karnagyukat, Farkas Pált. Ez az együttes már visszatérőnek számít Tornalján, s mindannyiszor tanúbizonyosságát adják annak, hogy nem véletlenül tartják őket az egyik legjobb, operettek (is) játszó zenekarnak Magyarországon. Olyannyira együtt élnek a darabbal és a színészekkel, hogy a néző néha már úgy

tekint rájuk, mint a színészekre, mint akik részei az előadás történetének. S hogy ez valóban így van, annak például Farkas Pál már nem egyszer tanúbizonyosságát adta korábbi fellépéseik során, hiszen volt már rá példa, hogy ő maga is táncra perdült és nem is akár hogy! Nos, a zenekar részéről a tánc ezúttal elmaradt, azt elmondhatjuk, hogy tökéletesen kiszolgálták a színészeket és teljesítményükkel ők is hozzájárultak ahhoz a varázslatos hangulathoz, amit ez a társulat alakított ki a tornaljai kultúrház színháztermében.

Így bízunk benne, hogy a társulat izraeli vendégszereplését követően jövő év elején ismét ellátogat városunkban, amikor is majd egy nagyszerű újévi gálában

lehet részünk. Úgy gondoljuk, hogy ez a társulaton nem fog múlni, annál is inkább, mert egybehangzóan lelkendezve beszéltek az itteni közönségről. Elmondták: az ilyen nagyszerű közönség, mint Tornalján fogadta őket, napjainkban igen ritka, s ettől a fogadtatástól őszintén meghatódtak!

A magunk részéről bízunk benne, hogy valóban sikerül tető alá hozni a januári fellépést és azt is sikerül a helyi szervezőknek elérni, hogy amennyiben akkora lesz az érdeklődés, mint augusztus végén, akkor egy második előadást is le tudnak kötni.

TéV

A budapesti Zeneakadémia oktatói és hallgatói jártak Gömörben Gólyatábor Tornalján

Augusztus utolsó napjaiban városunkban tartotta gólyatáborát a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem – közismert nevén a Zeneakadémia – Népzene Tanszéke. Az intézményt 1875-ben Liszt Ferenc alapította, s keretein belül 2007 óta folyik népzene oktatás a népzenei tanszéken. Az idén a tanszék vezetése úgy döntött, hogy ezúttal Gömörbe látogatnak el és ismerkednek közelebbről is a tájegység történelmével, népi kultúrájával és népzenejével. A csoportot Richter Pál zenetörténész, tanszékvezető docens, a Zenetudományi Intézet igazgatója vezette. Mellette a magyar kulturális és tudományos élet olyan jeles képviselői – a Zeneakadémia oktatói – vettek részt a tanulmányúton, mint Pávai István etomuzikológus, Eredics Gábor, a népszerű Vujicsics együttes alapító tagja és vezetője, tanár, Árendás Péter, egyetemi adjunktus, népzeneész vagy Gombai Tamás, oktató, népzeneész. A csoport szállása Királyiban, a kempingben volt.

A tábor résztvevői az első napon Gömörszöllőst tekintették meg, ahol a helyi néprajzi gyűjtemény mellett megcsodálhatták a gömöri népi építészet szépen felújított és rendben tartott emlékeit, illetve áttekintést kaphattak arról, hogyan érdemes, hogyan kell apáink örökségével – ez esetben elsősorban épített örökségével – sáfárkodni. A következő napon Felsővályba látogattak el, ahol azon túl, hogy megtekintették a falut, népzenei gyűjtést is folytattak. A hallgatók és az oktatók Tamás János alsóvályi hegedűs repertoárjával és játéktípusával ismerkedhettek meg. A felsővályi szakmai nap lebonyolításában a társaság segítségére volt Záhorsky János polgármester. Este a kempingben Pávai

István előadását hallgathatták meg a résztvevők.

Szombaton Rimaszombat nevezetességeit és az ottani Gömöri Múzeumot tekintették meg. Délután a Szoros-kő túloldalán, Szádalmáson vettek részt egy, a lakodalmas szokásokat bemutató fesztiválon. Vasárnap ismét a tudományos terepmunkáé volt a főszerep. Előbb Bastúr István pástort keresték fel Szilice határában, aki részben a pástorkodás mikéntjéről mesélt a legelőn reá bízott gulya mellett, illetve több, főleg régi stílusú népdalt is elénekelt az érdeklődőknek. A következő állomás Borzova volt, ahol Mezei Lajos és felesége látta vendégül a csoportot, s kinnél szintén néprajzi – népzenei gyűjtést is végeztek. Este Pusko Gábor néprajzkutató, a tornaljai kultúrház igazgatója tartott átfogó előadást Gömör néprajzáról.

Hétfőn délelőtt a „Pásztorok ösvényein” című, a gömöri pástorkodást és pástorkodást bemutató dokumentumfilmet nézték meg, délután pedig népzenei gyűjtésre került sor. A még élő és muzsikáló gömöri cigányzenészek órákon keresztül ontották a népdalokat, melyet a Zeneakadémia oktatói és növendékei rögzítettek. Amint azt Richter Páltól megtudtuk, a felvételek a Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézetének archívumába kerülnek, ahol aztán a kutatók és az érdeklődők számára hozzáférhetővé teszik, így segítve elő a hagyományok hiteles ápolását. A tábor az éjszakába nyúló baráti beszélgetéssel és másnap egy játékos kvízzel ért véget, melyen a hallgatók adtak számot mindarról a tudásról, amit az itt töltött időszak alatt magukba szívtak.

TéV

Táborozás, idén már a tizenhetedik alkalommal

A nyári szünidő elengedhetetlen és egyben legkellemesebb része minden gyermek számára

a táborozás időszaka. Itt lehet felügyelet alatt is önfeledten játszani, kellemesen szórakozni, de még játékosan foglalkozni is éppen azzal, amihez a gyermeknek leginkább kedve van.

Ilyen foglalkozásokat biztosítunk táborozóinknak már évek óta a Rákóczi Magyar Házban lezajló egyhetes táborozásunk során. Július utolsó hetén idén is lehetőség nyílt Tornaljáról és a környékbeli

falvakból résztvevő gyerekek számára gyöngyöt fűzni Nagy Majoros Mónikával, a szövés alapjait gyakorolni Tóth Erzsébettel, fonni és batikolni Balogh Bettinával, kosarat fonni Rigó Bélával, tojást festeni Ujváry Máriával, szalvéta technikát tanulni Vezér Klárával, nemezeln Zsapka Máriával. A dolgosan eltöltött hétről árulkodik az a sok-sok elkészült munkadarab, melyeket fényképeken is megörökítettünk a szülők és gyerekek számára, otthon pedig a gyerekszobák új díszévé váltak – legyen az kis szőnyeg,

festett tojás, kis karkötő vagy épp nyaklánc, kiskosár vagy falikép, mind – mind a hasznos időtöltésről árulkodnak.

Köszönhető mindez a Csemadoknak és a Tornaljai Rákóczi Magyar Háznak, mint szervezőnek, valamint támogatóinknak – a SZK Kormányhivatala Kisebbségi Osztályának, és a Budapesti Rákóczi Szövetségnek, akik gyermekeink kellemes és gondtalan kikapcsolódásához anyagi segítséget is nyújtottak.

Molnár Katalin, táborszervező